

A félelemkereső

Volt egyszer egy királyfi, ezt senkinek sem volt szabad bántani. Ő nem félt senkitől, és nem tudott félni az ijesztőktől. Mondák, végre bement egy városba, bement, hol elátkozott kastély, melyben mind éjjel elrontnak egyet, ő bement bele, mert senkitől sem félt. Tizenkét órakor zörgettek, ő behíttá, egy fekete ember volt, leültette, kártyázott. Szőrös volt, meg akarta beretválni, bejött más is, harmadik is, mire éjfél elmúlt, kitakarodtak a pince felé, hol őket megtalálta, és egy rozsdás acélt talált. Erre mind a három előjött, s visszakérék. Ő nem adja, mert dohányos ember és vele tüzet üt, ők ijeszték, hogy valahányszor kiüt, mindig ott lesznek és összeszaggatják.

Most városba jött, látott egy szép asszonyt, tüzet ütött. Most megjelent a három, segítségökkal a dámához jutott, a rosszak felvivék, a király csudálkozott, mert zárt lánya volt, végre befesték a helyt, merre járt, és ráismertek, de ismét mire becsukták, tüzet adott, kiszabadíták, végre a kőfalból is kiszabadíták. Most királynál egy noszolyát készítettek, hol végre különös nagy csudákat tesz. Szánván a királyságot.